

Bemærkninger til lovforslaget

Dette lovforslag er en uændret genfremsættelse af lovforslag L 82, der i folketingsårets 1. samling fremsattes den 30. november 1983 (Folketingstidende 1983-84, sp. 2361-2363). Efter 1. behandling den 8. december 1983 (Folketingstidende 1983-84, sp. 3111-3115), blev det henvist til kommunaludvalget, men nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der den 15. december 1983 blev udskrevet valg til folketinget.

Almindelige bemærkninger

1. Formål

Lovforslaget har til formål at foretage visse begrænsninger i de fordele, der opstår, når en kommune eller amtskommune vurderer borgernes indkomster i forbindelse med budgetlægningen til et beløb, der viser sig at ligge over det faktiske. Der indføres en ordning, hvorefter den del af forskelsbeløbet, der måtte vise sig at udgøre mere end 3 pct. af summen af de udbetalte månedlige beløb, forhøjes med et procenttillæg ved afregningen med staten i november i året efter indkomståret. Samtidig gives der adgang for kommuner og amtskommuner til at frigøre sig fra procenttillægget ved senest den 1. december i indkomståret at nedsætte de udbetalte forskudsbeløb ved en frivillig indbetaling til statskassen.

2. Baggrund og indhold

I kildeskattelovens § 64 er der fastsat regler om statens afregning til kommuner og amtskommuner af indkomstskat og kirkelige afgifter. Hvor der i det følgende tales om kommuner, omfatter udtrykket både primærkommuner, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, og amtskommuner.

Efter de gældende afregningsregler vil en kommune, hvor udviklingen i indkomstgrundlaget ikke svarer til den budgetterede, kunne finansiere en større kommunal aktivitet i et givet år, end der er basis for i de samtidigt opkrævede kommunale skatter. I de senere år er et voksende antal kommuner kommet ud for, at der ikke har været en så stor stigning i de faktiske indkomster, som kom-

munerne har forventet ved budgetlægningen. Der opstår herved en ulighed i forhold til de kommuner, der ved budgetteringen »rammer rigtig«. Forskellen består af rentefrihed for det overskydende beløb i gennemsnitligt 16 måneder frem til slutopgørelsen i november måned efter indkomståret. Regeringen er af den opfattelse, at der bør etableres en ordning, som kan medvirke til at ligestille de kommuner, hvis budgettering viser sig at være for høj med de kommuner, hvis budgettering rammer rigtig.

På denne baggrund har regeringen anset det for rigtig at indføre en ordning, hvorefter den del af forskelsbeløbet i forbindelse med overvurdering, der udgør mere end 3 pct. af summen af de udbetalte forskudsbeløb, forinden modregning forhøjes med et procenttillæg. Procenttillægget foreslås fastsat til 2 gange Nationalbankens diskonto pr. 1. juli året forud for det indkomstår, for hvilket indkomsterne er overbudgetteret. Herved vil procenttillægget, som vedrører perioden frem til slutopgørelsen i november måned efter indkomståret, holde et vist rimeligt forhold til udlånsrenten og vil blive fastlagt på et niveau, der vil være kendt på det tidspunkt, hvor kommunerne budgetterer provenuet af indkomstskatten.

Under hensyn til, at beregningen af indkomstgrundlaget og fastsættelsen af den kirkelige ligningsprocent foretages af kommunalbestyrelsen uden medvirken af de kirkelige budgetmyndigheder, er det forudsat, at et eventuelt procenttillæg efter den foreslåede bestemmelse skal udredes af kommunale midler også for så vidt angår procenttillæg vedrørende kirkelige afgifter.

Det er fundet rimeligt, at kommuner, hvor summen af de månedlige forskudsbeløb viser sig at overstige slutskatterne, får mulighed for at undgå procenttillægget til den del af forskelsbeløbet, der ville udgøre mere end 3 pct. af summen af de udbetalte forskudsbeløb, ved en frivillig indbetaling til statskassen, senest den 1. december i det pågældende kalenderår. Herved opnås, at ingen kommune, som for 1984 bevidst måtte have overbudgetteret i tillid til gældende regler, behøver at blive på-